

γλία εισόδημα· καὶ εἰ μὴ τῷ ἀπήρησκειν ὁ τόπος (ἡγνότεν τὴν γλῶσσαν) θὰ προέδιδε τὰ πάντα εἰς τὸν Λεγκράνζ καὶ οὕτω θὰ ἐματαίου τὸ εἰς Γαλλίαν ταξίδιον. Ὅπως δὴποτε ὅμως μαθὼν τὴν οὐσίαν τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Φουκὲ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως διὰ μέσου τοῦ λόρδου Ζάιν ἠρθάνετο ὅτι ἐκράτει αὐτὸν ἀσφαλῶς, ὥστε νὰ μὴ φοβῆται περὶ τοῦ Ἱερωνύμου καὶ τῆς ἀδελφῆς· του, κἄν ἔτι παρεδίδοντο εἰς χεῖρας τοῦ Φουκὲ ὑπὸ τῆς Μαρίας Σαὶν Σύρ.

Ὁ δὲ Κλαιράν οὕτως ὠπλισμένος ἐζήτησε τὴν χεῖρα τῆς Ἄντουανέττας, ἥτις ἀγαπῶσα τὸν ἄνδρα ἐδέχθη.

— Ἡ ὑποχρέωσις ἡμῶν θὰ ἦνε μυστικὴ, εἶπεν ὁ δὲ Κλαιράν μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἄντουανέττας.

— Ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου;

— Ναί! Δι' ὀλίγον μόνον καιρόν. Πρῶτος ἐγὼ θὰ τὸ εἶπω.

— Καὶ δὲν θὰ τὸ εἶπῃς εἰς τὴν ἀδελφὴν σου;

— Ὁχι· ἐπὶ τοῦ παρόντος. Τὰ συμφέροντα τῆς κόμισσας καὶ Καλμὲ καὶ τὰ ἐμὰ μόλις ταυτίζονται καίτοι οὕτω φαίνονται. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ διδάξω τὴν ἀπάτην· ἀλλὰ διὰ δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρέπει νὰ προσποιηθῇ ψυχρότητα πρὸς ἐμέ.

Φραγκίσκος, ὁ θεράπων τοῦ δὲ Κλαιράν, ἀπεστάλη εἰς Παρίσι καὶ ἄλλη διευθέτησις ἐγένετο διὰ τὴν μεταμπίεσιν τοῦ Ἱερωνύμου. Ἐμελλε νὰ ταξειδεύσῃ ὡς βασιλικὸς ταχυδρόμος εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Γαλλίας. Ἄνευ δυσχερείας τινὸς ἡ Μαρία ἐπένειχε δι' αὐτὸν διαβατήριον ἀπὸ ἰσχύοντος φίλου της καὶ οὕτως ἠδυνήθη ὁ Ἱερώνυμος νὰ ταξειδεύσῃ ἐντὸς τῆς ὁμάδας.

Ἡ κόμισσα παρίστησεν εἰς τὸν Ἱερώνυμον ὅτι ἄνευ τῆς συγκατάθεσεως τοῦ θεοῦ της, ἐνὸς τῶν κηδεμόνων αὐτῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπανδρευθῇ ἄνευ ἀπωλείας σπουδαίου μέρους τῆς περιουσίας τῆς τὸν ἔπεισε προσέτι, τὸν δυστυχῆ ἐραστὴν, ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ἦτο δυσχερὲς, διότι ὁ Θεὸς της ἦτο ψυχῇ τε καὶ σώματι ἀρρωστημένος· εἰς τοὺς Βουρβόνους καὶ μόνον ἔαν ἐμάνθηνεν ὅτι ὁ Ἱερώνυμος ἦτο ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Δίσκου», οὐχὶ μόνον θὰ τὸν εἶπε